

МНС, СБУ, Держприкордоної служби, Митної служби, установ охорони здоров'я, транспорту та зв'язку, а також представників поліції зарубіжних країн. Дану концепцію впроваджувати під час вивчення часів службової підготовки працівників які будуть задіяні на охорону громадського порядку. У вищих навчальних закладах розробити методичні вказівки для практичних занять з курсантами.

Міністерством внутрішніх справ, спільно з Мінсім'ї молоді і спорту, опрацювати питання запровадження інституту стюардів. Для Євро-2012 було прийнято рішення готувати стюардів із числа курсантів Національної академії внутрішніх справ в кількості 720 курсантів які пройшли навчальну підготовку. Під час вивчення були надані практичні навички на стадіонах.

Мухітов М.А., Онікієнко Р.С.
курсанти 1 та 2 курсу ФПФПВВ
ННПФМГБВВ НАВС

МАСКУВАННЯ ПІД ЧАС СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ

Історія розвитку камуфляжу як системи різноманітних способів маскуванню у військовій справі бере початок наприкінці ХІХ століття. Адже й особливої потреби не було – вогонь із гармат і рушниць вели на малих відстанях, а перемогу виборювали в рукопашній, де «невидимість» узагалі не потрібна.

Упродовж 1905–1914 років військові фахівці різних країн досліджували, наскільки добре видно солдата на полі бою залежно від забарвлення його форми. З'ясували, що найпомітніше – біле, яскраво-жовте, чорне, синє, червоне, темно-зелене, яскраво-зелене, коричневе й блакитне, а найменш видиме – жовто-коричнєве, сіре, синьо-сіре, оливкове, жовто-зелено-сіре й сіро-блакитне.

Незабаром науковці довели, що лише захисного кольору для надійного маскуванню недосить. Адже на одній місцевості він приховує, а на іншій – демаскує солдата

Відповідно, географічно розростається ареал театрів військових конфліктів, а відтак і потреба у використанні військовими формуваннями дедалі більшого розмаїття засобів маскуванню для їхніх обладунків. Відтоді камуфляж (ідеться про однострій) почали поділяти на кілька видів залежно від місцевості використання: «ліс» одягають переважно в Європі, Північній Америці; «пустелю» – в Північній Африці, Середній Азії і на Близькому Сході, «джунглі» – у Південно-Східній Азії, Південній Америці, Океанії; «зиму» – для війни в згадану пору року, «буш» – на півдні Африки й в Австралії.

Найпоширенішим у світі є стандарт «ліс», який розробили в 1980-х, на його основі створили чимало «клонів». Це чотириколірний малюнок зі світло-, темно-зелених, коричневих і чорних плям.

Маскування так само важлива, як і вміння влучно стріляти, тому в системі навчання маскування має бути присутнє на кожному занятті, будь воно польове або міське.

Маскування - це персональне укриття, яке використовується в бою, щоб не бути поміченим супротивником. Поряд із знаннями про те, як пристосувати свій одяг для кращого маскування, потрібно також знати, як використовувати місцевість, належні положення для стрільби і шляхи пересування, що дозволяють залишитися непоміченим.

Маскування проводять:

- відкритих ділянок тіла
- одягу
- зброї
- приладів спостереження
- обмундирування і спорядження

Маскування може бути:

- маскування в природних умовах (незалежно від географічних районів)
- маскування в міських умовах

Також при виконанні спеціальних операцій слід враховувати і демаскуючі ознаки.

Демаскуючі ознаки - це все, що може розкрити противнику місцезнаходження, він же повинен знати ці ознаки для того, щоб виявити противника і не дати виявити себе. Ці ознаки групуються за трьома основними складовими:

- звук
 - рух
 - неправильне маскування.
1. Блиск
 2. Обрис
 3. Контраст із загальним фоном

Можна зробити висновок, що маскування не просто процедура - це ритуал, від правильності виконання якого залежить життя. На підбір маскування витрачаються дні чи навіть місяці, все залежить від ступеня складності завдання і позиції для стрільби.

Хмелюк В.М.

курсант 3 курсу ФПФПВВ
ННПФМГБВВ НАВС

**РІШЕННЯ КОМАНДИРА ПІДРОЗДІЛУ В УПРАВЛІНСЬКІЙ
ДІЯЛЬНОСТІ**